

[Fraenkel.]

ling, efter Mødet henvendte sig til mig og haardt bebrejdede mig det Udraab, jeg var kommet med til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, for jeg havde jo ikke givet Beviser for det. Nu kan man jo ikke holde Taler nede fra Gulvet, men jeg havde en god Grund til at komme med mit Udbrud og kom altsaa med det, og dermed var den Sag færdig. Men jeg vil naturligvis paa den anden Side indrømme, at der kunde være en vis Berettigelse i det ærede Medlems Henvendelse til mig, og jeg vil derfor, inden vi slutter, benytte Lejligheden til en Dokumentation.

Hvad der ved denne som ved andre Lejligheder stiller mig saa skarpt overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, er saamænd ikke hans Anskuelse i og for sig, for Herregud, nogle af os er Socialdemokrater og nogle er Konservative, det ved vi i Forvejen, men det er, at hans polemiske Udtalelser altid er gennemsyrede af en Usandfærdighed, der strækker sig lige fra smaa Forskydninger af, hvad Modparten har sagt, og gennem en hel lang Skala op til rene Fordrejelser og positive Urigtigheder. Jeg skal villigt indrømme, at det irriterer mig, for det tager ethvert sundt og ogsaa ethvert moralsk Grundlag bort fra Diskussionen og fjerner den det længst mulige fra en saglig Drøftelse.

Ærede Herrer vil i min Dokumentation kunne følge mig i Fortrykket Sp. 2648, og jeg tillader mig at anmode den højtærede Formand, om jeg maa citere derfra — jeg har for Resten aldrig forstaaet, hvorfor man altid skal bede om det, men det er en Sag for sig, man kan jo ikke forstaa alting, og man skal altsaa anmode om det.

**Formanden:** Det er i Henhold til Forretningsordenen.

**Fraenkel:** Ja, ja, men jeg har altsaa ikke rigtig begrebet, hvorfor, jeg kan ikke rigtig forstaa det.

Paa den angivne Spalte er Talen om de 5 Mill. Kr. mere, som skal frembringes gennem indirekte Skat, og som altsaa, som vort Forslag er stillet, efter vor Mening skulde anvendes til Nedsættelse af Medicinaludgifterne i Amterne. Saa siger det ærede Medlem Hr. Borgbjerg:

„Ja, de skal anvendes til populært sagt at nedsætte den direkte Skat, Ejendomsskatterne, for de større Agrarer ude omkring i Landet.“

Saa kommer der en Afbrydelse — det er altsaa ikke alene mig, der afbryder; der

bliver sagt: „Indkomstskatten i Byerne“, og saa fortsætter det ærede Medlem Hr. Borgbjerg:

„Indkomstskatten i Byerne, naa altsaa deres Forslag gaar ud paa, at disse 5 Mill. Kr. i indirekte Skat skal bruges til at lette Velhavernes Skat i Byerne og Ejendomsbesiddernes Skat ude paa Landet.“

Denne Fremstilling maa give det Indtryk, eller rettere sagt den siger rent ud, at det, vi vil, er at lette Skatten blot for Velhaverne. Men det er jo slet ikke rigtigt. Vi vil overhovedet lette Skatten, altsaa ikke alene for dem, der betaler en stor Skat, og det er for Resten ikke altid just det samme som Velhaverne, men ogsaa for dem, der betaler en lille Skat; for dem, der betaler en stor Skat, bliver naturligvis Lettelsen større end for dem, der betaler en lille Skat, det ligger i Sagens Natur, men de betaler jo netop ogsaa en større Skat. Det er altsaa en fuldkommen Forvrængning af det, der kræves fra vor Side, og som vor Ordfører har udtalt. Derpaa siger det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, stadig paa samme Spalte, at det er det konservative Folkeparti

„ligegyldigt, at 600 Arbejdere kommer i Arbejde. Her, da der for første Gang i lange Tider foreligger et Beskæftigelsesforslag“ ..... „her, hvor der endelig foreligger fra den Side“ — nemlig fra Regeringen og Venstre —

„noget saa usædvanligt som et Beskæftigelsesforslag, som selv det ærede Medlem Hr. Drachmann siger om, at det kan bringe 600 Cigararbejdere i Arbejde ..... (Drachmann: Slet ikke!) .... jo, det var hans Eksempel“

— man lægge Mærke til Forskydningen: det var hans Eksempel —

„..... nu melder det konservative Parti Pas, det interesserer dem ikke, nu skal disse Penge anvendes paa en ganske anderledes nyttig Maade, nemlig til at hæde i de store Ejendomsbesidderes og de mere velhavende Befolkningsklassers Lommer. Det er de Konservatives Beskæftigelsespolitik! Det er deres Interesse for danske Arbejdere!“

Da nu det ærede Medlem Hr. Drachmann saa klart og bestemt, som det overhovedet kan siges, havde udtalt, at han ikke troede paa denne Merbeskæftigelse, og da han havde støttet sin Argumentation paa officielle Udtalelser fra Tobaksfabrikantforeningen, og da det ærede Medlem Hr. Drachmann havde opstillet sin Beregning med udtrykkeligt Forbehold for sit personlige Vedkommende, nemlig som et Eksempel paa, hvilket urimeligt Resultat man